

ZLOMY A PÁ~ELOMY - XXII.

Stá™eda, 13 bÁ™ezen 2013

Na ú•et pÁ™isko•ilo šedesát tisíc a já marnĀ› pÁ™emýšlel odkud. Ona to zas tak radostná zpráva není, proto•e místo, aby se pÁ™i pÁ™ípadné chybĀ› starala banka, tak to má na hrbu samozÁ™ejmĀ› klient. Ú•etní správa Pavlíně svoje ovoce pÁ™inášet nemohla, tak•e poÁ™ád musíme s ka•dou korunou opatrnĀ›.

„NeÁ™íká ti nĀ›co DAZKO s.r.o.?“ zeptal jsem se, sotva jsem vpadl do pÁ™edsínĀ›.

„Po•kaj chvilku, mám telefon,“ líbla mĀ› Pavlína jen tak mimochodnĀ›, ale pro dnešek jí to odpustím.

„Myško, jsi doma?“

„Joo.“

„MĀ›l bych pro tebe jeden kšeft, co ty na to?“

Sešli jsme se v kuchyni, a nejdÁ™ív jsem se ujistil, Á•e k jídlu je k dispozici všechno. Dneska vaÁ™ím já, jen jsem potÁ™eboval koupit plátky vepÁ™ového, jablka a sýr.

„Nakrájíš mi jabka na tenko?“

„To je ten kšeft?“

„Ne. Nakrájíš?“

„JasnĀ›. Povědej.“

„VÍš, jak jsem mluvil o tom rektorátĀ›?“

PÁ™ikývla a soustÁ™edĀ›nĀ› svlíkala jablka ze šlupky.

„Mluvil jsem dnes s prorektorkou … design budou dĀ›lat studenti pÁ™esnĀ› z toho oboru, co chceš pÁ™íští rok studovat. Chceš, Á•e jo?“

„Chci.“

„Tak•e jsem se jí zeptal, jestli by jí nevadilo, kdyby se u toho ochomýtala jedna budoucí studentka.“

„To by bylo fajn. Co ona na to?“

„NejdÁ™ív se lehce vydÁ›sila, ale kdyÁ¾ jsem jí Á™ekl, Á¾e nejde o peníze, souhlasila. OstatnÁ›, tÁ™eba tam ani mo
mít nebudou.“

„No tÁ›ch, co umí zaloÁ¾it kinofilm a správnÁ› pouÁ¾ít vývoju asi ne. Dneska to moc nefrÁ•í.“

„SkvÁ›lý.“

Podala mi nakrájená jablka, já jsem zatím naklepal dlaní, osolil a opepÁ™il plátky a vystlal peká• máslem. PoloÁ¾il jsem maso do peká•e, peká• do trouby a zavÁ™el jsem ji.

„Ty jabka nepouÁ¾iješ?“

„No ještÁ› ne. V podstatÁ› aÁ¾ bude maso skoro hotový.“

UÁ¾ to vypadalo, Á¾e chce odejít, ale ještÁ› se zastavila.

„TakÁ¾e tu práci bereš?“

„Nastrouháš mi ještÁ› sýr?“

„To bude se sýrem? MÁ^am … SamozÁ™ejmÁ›.“

„Myslím, Á¾e ani nemám jinou moÁ¾nost. Dneska jsem zaslechl pÁ™i debatÁ›, Á¾e naše oddÁ›lení nemá mo
dobré vyhlídky.“

„Á€Eili uÁ¾ vím, po kom mám zdÁ›dÁ›nej ten Ä•uch. A to teÄ• budeš rektorátní pracovník?“

Z pokoje dorazily pÁ™ebalený holky, tedy jen Majda, aspoÁ™ doufám.

„Áno, Jirka bude rektorátní pracovník a tím pádem bude nosit pouze vyÁ¾ehlené košile, Á¾e láska
moje?“ usmála se Pavlína.

„To fakt netuším. Ale jestli nÁ›kde nÁ›jakou náhodou najdu, tak si ji vezmu,“ políbil jsem Pavlínu za ucho.

„Nejsem žádná matka.“

„Cos to po mně pánem chci?“

„Jo, vidíš. Neznám žádnou firmu DAZKO s.r.o.“

„Hm. Netuším. Co to má být?“

„Protialergický matrace, je to? Zasloužíla bych si?“ vložila se do debaty Maryska.

„Na tu budeš muset ještě chvíli počkat, Marysko. Ale za dva měsíce už to vyjde. Nechci ji brát na splátky, víš?“

„Dozví se už konečně, proč po mně chceš tu firmu?“

„No protože mi pánem;lo na účet deset tisíc a netuším proč.“

Pavčina se spiklenecky usmála.

„Dopřekládala jsem, miláčku.“

„Počkej, chceš říct, že to jsou tvoje peníze?“

„Jsou to naše peníze. A já jsem moc ráda, že mám aspoň občas dotáhnout pro smečku aspoň menší antilopu. A to maso skvěle voní, to zas bude nezdravé.“

ONA

Když jsme si večer konečně zalezli do postelky a malá už jenom pravidelně funěla, pánem;vinula jsem se k Jirkovi

Hrozně jsem se těšila na tuhle chvíli. Miluju totiž pánem;ekvapení. Tedy – pánem;sobit lidem pánem;ekvapení.

„Lásko?“ zavrnila jsem.

„Ano?“ zahuhlalo to zpod peřiny.

„Mám pro tebe ještě jedno pánem;ekvapení.“

„Jak to?“ vykuklo to ven.

„No, jen tak, pro radost. Co máš v plánu dělat sedmého srpna?“

„Co to? Sedmého srpna?“ zeptal se Jirka zmateně. „No já nevím, dyť je to daleko...“

„No víš, myslela jsem by to potěšilo... prostě jsem koupila lístky na Rogera Waterse – The Wall.“

Z toho co jsem vydělala tím překladem. Sedmého srpna pojedem do Prahy, láska.“

Koukala jsem, jak zareaguje, chtěla jsem si to vychutnat. Floyd byli naše společná hudební láska.

„A zbyde na Myšce na matraci?“

Sakra. Jste zbyde. Jen některý věci nevyjdou tak, jak by hlavní účelní chtěla.

Jen ta česká, co tě Jirko miluje, není jenom účelní.

„Zbyde, neboj.“

A objala jsem ho i v účelní toho deficitu. Herdek český, není tohle láska?

ROMAN